

**ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ
ΤΩΝ ΕΞΑΡΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ
ΤΗΣ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
ΠΕ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ**
ISSN: 2407-991X

«Ελπίδα Ζωής»

σε συνεργασία με τον ΟΚΑΝΑ

**Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2016**

Επι Δράσεις...

4^ο Τεύχος

Επίδραση: (η) θηλυκό, ο τρόπος με τον οποίο κάποιος/ κάτι ενεργεί πάνω σε κάποιον/ κάτι άλλο και η δυνατότητα του να επιφέρει μεταβολές ή να καθοδηγεί.

Το περιοδικό παράγεται από το Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας ΠΕ Αργολίδας «Ελπίδα Ζωής» σε συνεργασία με τον ΟΚΑΝΑ

Δ/νση: Κοφινιώτου 20

Άργος, 21200

Τηλ.: 2751061265

Fax: 2751069265

e-mail: elpidazo@otenet.gr

site: www.elpidazois.gr

Εκδότης-Διευθυντής

Κούρου Εμμανουέλα

Πρόεδρος Δ.Σ

Το Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας ΠΕ Αργολίδας «Ελπίδα Ζωής» λειτουργεί με τη μορφή Αστικής μη Κερδοσκοπικής Εταιρίας σε συνεργασία με τον Οργανισμό Κατά Των Ναρκωτικών ΟΚΑΝΑ

Μέλη της Αστικής Εταιρίας είναι:

- ▶ Περιφερειακή Ενότητα Αργολίδας
- ▶ Δήμος Ναυπλίου
- ▶ Δήμος Άργους – Μυκηνών
- ▶ Δήμος Επιδαύρου
- ▶ Δήμος Ερμιονίδας
- ▶ Οδοντιατρικός Σύλλογος Αργολίδας
- ▶ Ιατρικός Σύλλογος Αργολίδας
- ▶ Φαρμακευτικός Σύλλογος Αργολίδας
- ▶ Ιερά Μητρόπολη Αργολίδας
- ▶ Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αργολίδας
- ▶ Α.Ο. ΑΕΚ Άργους
- ▶ Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Αργολίδας
- ▶ Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Ναυπλίου

**Συντακτική
Ομάδα:**

**Αγγελική Μπαβέλλα
Βασιλική Γεωργιλά
Ιωάννα Καββεζού
Δέσποινα Μάρκου**

Επιμέλεια:

Μαίρη Πιπέρου

**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΤΕΥΧΟΥΣ:**

- Αντί Προλόγου.....σελ 4
- «Μια δασκάλα δεν συμπαθούσε καθόλου ένα μαθητή της. Ώσπου έμαθε το τραγικό μυστικό του.....».....σελ 5
- «Προσπαθώντας για ένα σχολείο χωρίς επιθετικότητα».....σελ 8
- «Οι μικροί μαθητές, οι γονείς και ο εθελοντισμός».....σελ 14
- Οι Δράσεις μας.....σελ 18
- Κάτι για διάβασμα.....σελ 21
- Κάτι για να δούμε.....σελ 22
- Με μια ματιά.....σελ 23

Εκ παραδρομής στο προηγούμενο τεύχος στο άρθρο «Όταν η άγνοια διαμορφώνει την πραγματικότητα: το φαινόμενο του στίγματος» παραλήφθηκε να αναγραφεί το όνομα της κα. Αθανασίας Πατεροπούλου- ψυχολόγου , η οποία συμμετείχε στη συγγραφή του. Ζητούμε συγγνώμη για την παράλειψη.

Αντί Προλόγου...

"Ψτιάχνουμε σπίτια όλο και μεγαλύτερα ... και οικογένειες όλο και μικρότερες.
Κερδίζουμε περισσότερα ... μα έχουμε λιγότερα.
Αγοράζουμε περισσότερα ... μα τα χαιρόμαστε λιγότερο.
Ζούμε σε κτίρια πιο ψηλά ... αλλά μια ζωή χωρίς βάθος.
Ταξιδεύουμε σε δρόμους πιο ανοιχτούς ... με μυαλά όλο και πιο στενά.
Έχουμε περισσότερες ανέσεις ... αλλά ζούμε πιο στενάχωρα.
Έχουμε περισσότερες γνώσεις ... και λιγότερη επίγνωση.
Περισσότερους ειδικούς ... και λιγότερες λύσεις.
Περισσότερα φάρμακα ... και λιγότερη υγεία.
Είναι η εποχή του γρήγορου φαγητού ... και της αργής χώνευσης.
Των φανταστικών σπιτιών ... με διαλυμένες οικογένειες.
Που θυμώνουμε πολύ γρήγορα ... αλλά αργούμε να συγχωρήσουμε.
Που φεύγουμε πολύ νωρίς ... και γυρίζουμε πάντα αργά.
Υψώνουμε τις σημαίες της ισότητας, αλλά κρατάμε τις προκαταλήψεις.
Έχουμε την ατζέντα μας γεμάτη με τα τηλέφωνα φίλων που δεν τους τηλεφωνούμε ποτέ ...
Και τα ράφια της βιβλιοθήκης μας γεμάτα βιβλία, που δεν θα διαβάσουμε ποτέ.
Κερδίζουμε χρόνο στη ζωή, αλλά δεν ξέρουμε πώς να τη ζήσουμε.
Αποκτάμε όλο και περισσότερα πράγματα,
και σχεδόν όλα τα χαραμίζουμε."

Από το βιβλίο του ΧΟΡΧΕ ΜΠΟΥΚΑΪ "Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ"

Ας δώσουμε στην καινούργια χρονιά νόημα και αξία με...ουσιαστικές στιγμές

Καλή Ανάγνωση! Η συντακτική ομάδα

**Μια δασκάλα δεν συμπαθούσε
καθόλου ένα μαθητή της. Ώσπου
έμαθε το τραγικό μυστικό του...**

<http://www.dinfo.gr>

Πριν από πολλά χρόνια σε ένα Δημοτικό σχολείο της Αμερικανικής επαρχίας υπήρχε μια δασκάλα. Το όνομα της ήταν κυρία Τόμπσον. Την πρώτη μέρα της καινούργιας σχολικής χρονιάς, στάθηκε μπροστά από τα παιδιά της πέμπτης τάξης, τους συστήθηκε και στη συνέχεια τους είπε ένα μεγάλο ψέμα.

Όπως και οι περισσότεροι άλλωστε δάσκαλοι, κοίταξε τους μαθητές της και τους είπε ότι τους θα τους αγαπάει και θα τους προσέχει όλους το ίδιο. Αλλά αυτό ήταν αδύνατον, γιατί εκεί στην μπροστινή σειρά, κάθονταν ένα μικρό αγόρι, ο Τέντυ Στάλλαρντ. Η κυρία Τόμπσον είχε παρατηρήσει τον Τέντυ από την προηγούμενη χρονιά και δεν τον συμπαθούσε ιδιαίτερα. Δεν έπαιζε με τα άλλα παιδιά, δεν συμμετείχε στην τάξη, τα ρούχα του ήταν συνέχεια βρώμικα και σίγουρα δεν έκανε όσο συχνά έπρεπε μπάνιο.

Ο Τέντυ ήταν ένα παιδί που την δυσαρεστούσε όποτε τον έβλεπε για αυτό και απολάμβανε τις στιγμές που σχημάτιζε με τον κόκκινο στυλό της τα τεράστια Χ στα τετράδια του, έσβηνε τα λάθη του ή βαθμολογούσε με 6 και με 5 τις εργασίες του. Στο σχολείο, όπου δίδασκε η κυρία Τόμπσον, ήταν υποχρεωμένη να ελέγχει το παρελθόν όλων των παιδιών που υπήρχαν στη τάξη της. Ακόμη και του μικρού Τέντυ. Έτσι όταν άνοιξε τα αρχεία του, την περίμενε μια μεγάλη έκπληξη.

Ο δάσκαλος που είχε τον Τέντυ στην πρώτη τάξη του Δημοτικού έγραφε για αυτόν: «Ο Τέντυ είναι ένα υπέροχο παιδί όλο χαμόγελο. Είναι οργανωτικός, μελετηρός και έχει καλούς τρόπους. Είναι μια έμπνευση για τα παιδιά που βρίσκονται γύρω του.»

Η δασκάλα που είχε τον Τέντυ στη Δευτέρα Δημοτικού έγραφε: «Είναι εξαιρετικός μαθητής, τον συμπαθούν πολύ οι συμμαθητές του αλλά ο ίδιος μοιάζει πολύ προβληματισμένος επειδή η μητέρα του πάσχει από μια ανίατη ασθένεια και η ζωή στο σπίτι του πρέπει να είναι πολύ δύσκολη.»

Η δασκάλα που τον δίδαξε στην Τρίτη Δημοτικού έγραφε: «Ο θάνατος της μητέρας του στοίχισε πολύ. Ο ίδιος προσπαθεί να κάνει ότι καλύτερο μπορεί, αλλά ο πατέρας του δεν του δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον. Η άσχημη κατάσταση στο σπίτι θα τον επηρεάσει πολύ σύντομα, αν δεν αλλάξει γρήγορα κάτι.»

Ο δάσκαλος του Τέντυ στην Τετάρτη Δημοτικού έγραφε: «Ο Τέντυ έχει παραιτηθεί και δεν δείχνει κανένα ενδιαφέρον για το σχολείο. Δεν έχει πολλούς φίλους και πολλές φορές κοιμάται στην τάξη.»

Η κυρία Τόμπσον συνειδητοποίησε το πρόβλημα και αισθάνθηκε ντροπή για τον εαυτό της. Αισθάνθηκε ακόμη χειρότερα, όταν όλοι οι μαθητές της, της έφεραν χριστουγεννιάτικα δώρα τυλιγμένα με αστραφτερά περιτυλίγματα και όμορφες κορδέλες. Όλοι, εκτός από τον Τέντυ. Το δικό του δώρο ήταν αδέξια τυλιγμένο σε ένα βρώμικο, καφέ χαρτί που μάλλον πριν ήταν η σακούλα ενός παντοπωλείου.

Η κυρία Τόμπσον δυσκολεύτηκε να το ανοίξει. Τα περισσότερα παιδιά γέλασαν όταν έβγαλε από μέσα ένα βραχιόλι που είχε φτιάξει ο ίδιος με σπάγκο και πέτρες αλλά και ένα ανοιχτό, μισογεμάτο μπουκάλι με άρωμα. Σηκώθηκε από τη θέση της και σταμάτησε απότομα των γέλιο των παιδιών όταν φώναξε δυνατά πόσο πολύ της άρεσε το δώρο του. Στη συνέχεια φόρεσε το βραχιόλι και έριξε λίγο από το άρωμα στο χέρι της.

Ο Τέντυ έφυγε τελευταίος εκείνη τη μέρα από την τάξη. Βγαίνοντας από τη πόρτα γύρισε προς τη δασκάλα του και της είπε με θλιμμένη φωνή «Σήμερα κυρία μυρίζετε σαν τη μαμά μου!»

Η κυρία Τόμπσον έκλαψε πολύ εκείνη τη μέρα. Από τότε σταμάτησε να μαθαίνει τα παιδιά ανάγνωση, γραφή και αριθμητική. Αντ' αυτού, άρχισε να τα διδάσκει.

Αγαπούσε όλα τα παιδιά αλλά έδινε ιδιαίτερη προσοχή στον μικρό Τέντυ. Κάθε φορά που τον βοηθούσε στα μαθήματα του, το μυαλό του έμοιαζε να ζωντανεύει. Όσο περισσότερο τον ενθάρρυνε, τόσο πιο γρήγορα απαντούσε στις ερωτήσεις της. Μέχρι το τέλος του έτους, ο Τέντυ είχε γίνει ένα από τα πιο έξυπνα παιδιά της τάξης και, παρά το ψέμα της ότι θα αγαπούσε όλα τα παιδιά το ίδιο, ο Τέντυ ήταν πλέον και επίσημα ο αγαπημένος της. Την επόμενη χρονιά η κυρία Τόμπσον ανέλαβε πάλι την Πέμπτη Δημοτικού και έβλεπε τον Τέντυ μόνο στα διαλείμματα. Μια μέρα, προς το τέλος του έτους, βρήκε ένα σημείωμα κάτω από την πόρτα του σπιτιού της. Το σημείωμα είχε την υπογραφή του Τέντυ και έγραφε:

«Είσαστε ακόμη η καλύτερη δασκάλα που είχα ποτέ στη ζωή μου».

Έξι χρόνια μετά η κυρία Τόμπσον έλαβε άλλο ένα σημείωμα, αυτή τη φορά με το ταχυδρομείο.

Ήταν πάλι ο Τέντυ και της έγραφε ότι είχε τελειώσει τρίτος σε βαθμό το Λύκειο, αλλά εκείνη ήταν ακόμη η καλύτερη δασκάλα που είχε ποτέ στη ζωή του.

Τέσσερα χρόνια μετά, πήρε άλλη μια επιστολή από τον Τέντυ. Της έγραφε ότι είναι δύσκολο στο Πανεπιστήμιο αλλά πολύ σύντομα θα έπαιρνε το πτυχίο του και με καλό βαθμό. Τέλειωσε το γράμμα του γράφοντας ότι ακόμη εκείνη είναι η καλύτερη και η πιο αγαπημένη του δασκάλα που είχε ποτέ.

Έπειτα από τέσσερα χρόνια άλλο ένα γράμμα από τον Τέντυ έκανε την εμφάνιση του στο ταχυδρομικό κουτί της κυρία Τόμπσον. Της έγραφε ότι αφού πήρε το πτυχίο του, αποφάσισε να προχωρήσει λίγο ακόμη τις σπουδές του. Τέλειωνε την επιστολή γράφοντας ότι παραμένει η καλύτερη και η αγαπημένη του δασκάλα.

Η κυρία Τόμπσον πήρε ακόμη ένα γράμμα από τον Τέντυ εκείνη την άνοιξη. Αλλά αυτή τη φορά το όνομα με το οποίο υπέγραφε, ήταν διαφορετικό: Δρ..Θίοντορ Φ. Στάλλαρντ. Της έγραφε ότι είχε βρει μια κοπέλα και επρόκειτο να την παντρευτεί.

Της έλεγε ότι ο πατέρας του είχε πεθάνει μερικά χρόνια πριν και αναρωτιόταν αν θα μπορούσε εκείνη, να καθίσει στη θέση που κάθεται η μητέρα του γαμπρού. Φυσικά εκείνη το έκανε... Πήγε στο γάμο φορώντας στο χέρι εκείνο το βραχιόλι από πέτρες που της είχε κάνει δώρο ο Τέντυ και φορώντας το άρωμα που του θύμιζε τη μητέρα του. Την στιγμή που ο Δρ. Στάλλαρντ την αγκάλιασε της ψιθύρισε στο αυτί: «Σας ευχαριστώ, κυρία Τόμπσον, γιατί πιστέψατε σε μένα. Σας ευχαριστώ σας .

τόσο πολύ γιατί με κάνατε να αισθανθώ σημαντικός και μου δείξατε πως μπορώ να κάνω τη διαφορά».

Η κυρία Τόμπσον με δάκρυα στα μάτια του απάντησε: «Τέντυ, κάνεις πολύ μεγάλο λάθος. Εσύ είσαι αυτός που μου έμαθε ότι μπορώ να κάνω τη διαφορά. Δεν ήξερα πώς να διδάξω τους μαθητές μου μέχρι που σε γνώρισα.»

**Προσπαθήστε να μην κρίνετε από το περιτύλιγμα και μην υποτιμάτε ποτέ
μα ποτέ την δύναμη που έχετε και που μπορεί να αλλάξει τις ζωές των
ανθρώπων γύρω**

**«Προσπαθώντας για ένα
σχολείο χωρίς επιθετικότητα»**

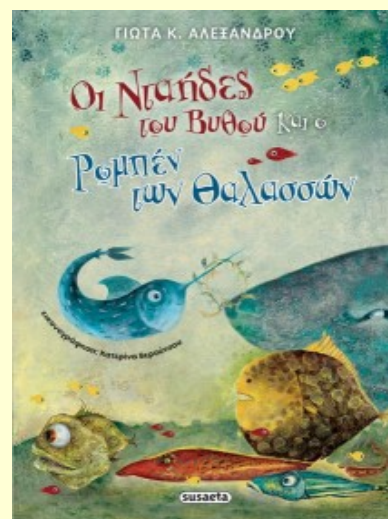
**Κωνσταντίνα Παναγάκη
Σχολική Σύμβουλος
Α/θμιας Εκπ/σης**

Η εκφοβιστική συμπεριφορά που εκδηλώνεται μεταξύ των μαθητών έχει αρχίσει να γίνεται αντικείμενο προσοχής, συζήτησης και μελέτης και στη χώρα μας. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα σχετικών ερευνών θεωρείται Διαχρονικό Παγκόσμιο Κοινωνικό φαινόμενο με πολύπλοκες επιπτώσεις στη διαδικασία μάθησης και την ψυχική υγεία των μαθητών (Wright, 2004).

Ένα σημείο το οποίο χρήζει διευκρίνισης είναι ότι όλες οι μορφές μαθητικής επιθετικότητας δεν αποτελούν εκφάνσεις του σχολικού εκφοβισμού και της βίας στο σχολείο. Για παράδειγμα, η έκφραση επιθετικότητας στα πλαίσια κάποιου παιχνιδιού εξαιτίας μιας διαφωνίας ή και το απλό φιλικό πείραγμα ανάμεσα σε συμμαθητές, δεν αποτελεί αναγκαστικά μορφή εκφοβισμού. Επιπλέον, η επιθετικότητα μπορεί να μετασχηματιστεί σε μορφές συμπεριφοράς κοινωνικά αποδεκτές, όπως είναι το θάρρος της γνώμης, η επιθυμία για μάθηση, η δημιουργικότητα. Στις περιπτώσεις του εκφοβισμού και της βίας στο σχολείο, η επιθετικότητα και η δύναμη (σωματική, ψυχολογική ή κοινωνική) διαστρεβλώνονται, γίνονται μέσο επιβολής και μάλιστα ένας τρόπος συσχέτισης με τους άλλους σε δυαδικό και ομαδικό επίπεδο. Με άλλα λόγια ο σχολικός εκφοβισμός εμπεριέχει: •Πρόθεση •Συστηματικότητα •Ασυμμετρία σχέσης •Καταδυνάστευση •Σωματική και ψυχική βλάβη (Σαγιά & Μαγνήσαλης, χ.χ.).

Πέρα, όμως, από το θέμα του ορισμού, αυτό που έχει σημασία είναι η ενημέρωση, η ευαισθητοποίηση και η γνώση για τον τρόπο διαχείρισης του προβλήματος. Δυστυχώς, κάποιες φορές τα περιστατικά ενδοσχολικής βίας δεν αντιμετωπίζονται κατάλληλα. Συχνά, μάλιστα, στη σχολική κοινότητα υπάρχει αδιαφορία ή/και αποδοχή τέτοιων φαινομένων, καθώς θεωρείται ότι εκθέτουν το κύρος του σχολείου και στιγματίζουν τους θύτες και τα θύματα. Η αποσιώπηση, ωστόσο, μπορεί να λειτουργήσει ως ανατροφοδότηση της άσκησης βίας ή εκφοβισμού, αφού υπηρετεί τον αντικειμενικό στόχο του μαθητή που εκφοβίζει -την επιβεβαίωση της επιβολής και την αυτοεπιβεβαίωση του εγώ-, εδραιώνει στον μαθητή που εκφοβίζεται την αίσθηση ότι η θυματοποίηση είναι αναπόφευκτη και η αντίδρασή μάταιη και συνηθίζει τους παρατηρητές σε μια κουλτούρα βίας.

Ο εκφοβισμός και η βία στο σχολείο είναι λοιπόν, ομαδικό φαινόμενο, καθώς δεν αφορά μόνο στο μαθητή που ασκεί εκφοβισμό και εκείνον που τον δέχεται, αλλά και όσους είναι παρόντες ή γνωρίζουν την ύπαρξή του, οι οποίοι μπορεί να είναι είτε μαθητές είτε ενήλικες. "Το παιδί προσπαθεί να μας πει κάτι" -και από τον ρόλο

του θύτη και από τον ρόλο του θύματος-. Βιώνει τα ίδια συναισθήματα (όψεις του ίδιου νομίσματος) του θυμού, του άγχους, του φόβου και της τάσης εκδίκησης.

. Σε κάθε περίπτωση εάν δεν λάβει την κατάλληλη στήριξη, είναι δυνατόν να επιδείξει στο μέλλον αδυναμία στην ανάληψη ευθυνών, στη σύναψη διαπροσωπικών σχέσεων, στη συνεπή επίτευξη του κοινωνικού του ρόλου. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι συνέπειες μπορεί να είναι ιδιαίτερα επικίνδυνες και πιθανόν να καταλήξουν σε τραγικά αποτελέσματα. (Ε.Ψ.Υ.Π.Ε., 2008).

Το σχολείο ως σύστημα, έχει τις προϋποθέσεις να παράγει ή και να συντηρεί τη βία, αλλά και τις δυνατότητες να συμμετάσχει στην πρόληψη της βίας στο σχολείο και στην αντιμετώπιση της κακοποίησης – παραμέλησης στην οικογένεια. Το πιο ισχυρό μέτρο που μπορεί να αντιμετωπίσει το φαινόμενο αυτό στη σχολική μονάδα είναι η ανάπτυξη τακτικών πρόληψης και αντιμετώπισης από το ίδιο το σχολείο. Το θέμα, είναι όμως, να ξεκαθαρίσουμε πρώτα πώς θέλουμε να δράσουμε στο χώρο της σχολικής κοινότητας. •Δείχνοντας περισσότερη ανοχή στις «παραβατικές» συμπεριφορές και επιθυμώντας τη συγκάλυψη των προβλημάτων; -κάνοντας δηλαδή, υποχωρήσεις και συμβιβασμούς για να φαίνεται ότι όλα είναι καλά;- •Εφαρμόζοντας στρατηγικές πειθαρχίας/συμμόρφωσης και βάζοντας «όρια» με αποβολές κι απόρριψη; -επιβάλλοντας δηλαδή, περισσότερες τιμωρίες για να επιτύχουμε συμμόρφωση κι έλεγχο;- •Καλλιεργώντας τον σεβασμό και τα «όρια» με συστηματική και στοχευμένη υποστήριξη των ατόμων; -εφαρμόζοντας δηλαδή, γενικές στρατηγικές και δράσεις ένταξης κι ομαδικότητας παρά απόρριψης;-

Επιλέγοντας, ωστόσο, την καλλιέργεια του σεβασμού και των ορίων, το σχολείο μπορεί στο πλαίσιο της παιδαγωγικής του παρέμβασης να καλλιεργήσει στους μαθητές συμπεριφορές, δεξιότητες και γνώσεις οι οποίες θα τους εφοδιάσουν με την ικανότητα να δρουν υπεύθυνα και όταν εμπλέκονται σε διαπροσωπικές ή ομαδικές συγκρούσεις να υιοθετούν εναλλακτικές και εποικοδομητικές μορφές επίλυσής τους. Σύμφωνα με τα ερευνητικά δεδομένα (Αρτινοπούλου, 2001), οι παρεμβάσεις μπορεί να στοχεύουν σε ολόκληρη την κοινότητα (πρωτογενής πρόληψη), με στόχο ένα ασφαλές και υπεύθυνο σχολικό κλίμα, στα άτομα «σε κίνδυνο» ή ευάλωτες ομάδες (δευτερογενής πρόληψη), με στόχο την έγκαιρη αναγνώριση και παρέμβαση, ή κατευθείαν στο άτομο (τρίτογενής πρόληψη), με στόχο την αποτελεσματική διαχείριση

κρίσεων. Οι παρεμβάσεις που στοχεύουν στην κοινότητα είναι γενικές και δίνουν εφόδια σε όλους χωρίς να στιγματίζουν και χωρίς να απορρίπτουν. Σε αυτό το πλαίσιο, οι παρεμβάσεις στο άτομο ή στις ομάδες σε κίνδυνο, δεν καταργούνται, χρησιμοποιούνται ως συμπληρωματικές ανάλογα με τη σοβαρότητα της κατάστασης.

Αξιίζει να σημειωθεί, εδώ, ότι η εφαρμογή των υποστηρικτικών και προληπτικών πρακτικών στο σχολείο πρέπει να γίνεται με συστηματικό τρόπο καθώς οι σποραδικές προσεγγίσεις δε φαίνεται να είναι τόσο αποτελεσματικές στη μείωση των επιπέδων της ενδοσχολικής βίας. Επίσης, η διαχείριση των περιστατικών βίας και εκφοβισμού δεν αφορά μόνο τους άμεσα εμπλεκόμενους. Ένα σύνολο ενδιαφερόμενων μερών αλληλεπιδρούν που χρειάζονται ενημέρωση και αλληλοτροφοδότηση. (ΥΠ.Π.Ε.Θ. / Ι.Ν.Υ. & Ε. ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ, 2015). Απαιτείται λοιπόν, συστημική και συστηματική προσέγγιση.

Ας δούμε κάποια βασικά χαρακτηριστικά αντιμετώπισης, αλλά και πρόληψης, του σχολικού εκφοβισμού με βάση την έως τώρα διεθνή εμπειρία, σε επίπεδο σχολείου, τάξης και κοινότητας.

Σε επίπεδο σχολείου:

- Εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης και προαγωγής της ψυχικής υγείας, γνωστικών και κοινωνικών δεξιοτήτων και συναισθηματικής αγωγής, σε συνεργασία με διάφορους φορείς και με το Κέντρο πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας «Ελπίδα Ζωής».
- Διαρκής εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, αναζήτηση ευκαιριών επιμόρφωσης.
- Ενημέρωση όλων στην έναρξη κάθε παρέμβασης, με ημερίδες, ομιλίες, φυλλάδια
- Στενή συνεργασία με το σύλλογο γονέων και ενθάρρυνση της συμμετοχής των γονέων σε δραστηριότητες του σχολείου, εκπαίδευση σε δεξιότητες επικοινωνίας.
- Αναβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος, [διακόσμηση τάξης με αφίσες - έργα των μαθητών, γκράφιτι στους τοίχους σχεδιασμένα από τους μαθητές, ενασχόληση με συγκεκριμένα παιχνίδια-αθλήματα (π.χ. πινγκ-πονγκ) στα διαλείμματα].
- Έμφαση στη δημιουργικότητα των μαθητών, μέσα από σχέδια εργασίας, πολιτιστικές δραστηριότητες, με τη συμμετοχή όλων των μαθητών του σχολείου, που θα αναδείξουν τη διαφορετικότητα, τα ιδιαίτερα ταλέντα και ικανότητες των μαθητών.
- Εκπαίδευση των ανηλίκων και ανάπτυξη των δεξιοτήτων τους, με στόχο την καλυτέρευση των δυνατοτήτων τους στο μέλλον (π.χ. επαγγελματικός προσανατολισμός).
- Δημιουργία συστημάτων «λογοδοσίας» και διαχείρισης των συγκρούσεων σε επίπεδο κοινοτήτων.
- Ανάπτυξη συστημάτων υποστήριξης μεταξύ των μαθητών, π.χ. σύστημα φίλων (Befriending/buddying) σύμφωνα με το οποίο γίνεται ανάθεση σε έναν μαθητή του ρόλου του βοηθού/φίλου/υποστηρικτή/μέντορα, είτε σε μικρότερους μαθητές είτε σε συνομηλίκους του, ώστε να τον υποστηρίζει στις σχέσεις του με συμμαθητές του, ιδιαίτερα στην αρχή της σχολικής χρονιάς, να παρέχει βοήθεια στα μαθήματα, υποστήριξη σε περίπτωση εκφοβισμού.

- Ανάπτυξη ομάδων εκπαιδευτικών / ειρηνοποιών / διαμεσολαβητών για τη διαχείριση συγκρούσεων, βίαιων ή μη.
- Ανάπτυξη της πρωτοβουλίας της διαμεσολάβησης των συγκρούσεων από συνομήλικους, γνωστή ως «διαμεσολάβηση συνομηλίκων».
- Έλεγχος της εποπτείας των χώρων, όπου συνήθως 'κρύβεται' ο εκφοβισμός.
- Διατήρηση αρχείου καταγραφής των περιστατικών.

Σε επίπεδο τάξης:

- Οργάνωση βιωματικών εργαστηρίων για την πρόληψη του εκφοβισμού (παιχνίδια ρόλων, συζητήσεις, βίντεο, σχεδιασμός αφίσας) σε σταθερή βάση ενταγμένη στο αναλυτικό πρόγραμμα κάθε χρονιάς.
- Αξιοποίηση των μαθητικών συμβουλίων (στις μεγαλύτερες τάξεις), για την ενδυνάμωση της φωνής των μαθητών, μέσα από τακτικές συνελεύσεις, όπου αναλύονται τα προβλήματα και προτείνονται λύσεις.
- Διαμόρφωση μαζί με τους μαθητές ενός κώδικα συμπεριφοράς στην αρχή της χρονιάς

- Δέσμευση για τη διαλεύκανση κάθε αναφοράς για εκφοβισμό.
- Εγκαθίδρυση ενός συστήματος ανοιχτής και εμπιστευτικής επικοινωνίας με τους μαθητές.
- Δημιουργία μίας διαδικασίας αναφοράς των περιστατικών από τους μαθητές (π.χ. ειδική φόρμα, κουτί προβλημάτων τάξης).
- Προσέγγιση και ευαισθητοποίηση μέσα από ανάγνωση βιβλίων παιδικής λογοτεχνίας.
- Ανάθεση ομαδικών σχεδίων εργασίας «Ενδυνάμωσης εαυτού-Διαχείρισης συγκρούσεων», αξιοποιώντας την ομαδοσυνεργατική μάθηση.

Σε επίπεδο κοινότητας:

- Διάχυση της πολιτικής του σχολείου σε όλη την κοινότητα μέσω ιστοσελίδων, ραδιοφώνου, τηλεόρασης.
- Αναζήτηση ηθικής και οικονομικής υποστήριξης από την τοπική κοινότητα.
- Συνεργασία με τοπικούς φορείς, κοινωνικές υπηρεσίες, αθλητικούς συλλόγους. (Καραβόλτσου, 2013, σελ.18,19).

Την τελευταία δεκαπενταετία, στα πλαίσια της προσπάθειας να προωθηθεί μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική κατά της ενδοσχολικής βίας σε όλη την Ευρώπη, έχουν ιδρυθεί σχετικά δίκτυα και έχουν αναπτυχθεί προγράμματα, τα οποία παρέχουν

συγκεκριμένες στρατηγικές και εργαλεία παρέμβασης. Αναφέρουμε ενδεικτικά, το Πρόγραμμα Daphne III και το Ευρωπαϊκό δίκτυο κατά του σχολικού εκφοβισμού (European Antibullying Network-EAN). Το πρώτο είναι ένα Διακρατικό Πρόγραμμα αύξησης της ενημερότητας και της πρόληψης της εκφοβιστικής συμπεριφοράς μεταξύ μαθητών: ανάπτυξη και εφαρμογή ενός σχολικού προγράμματος κατάρτισης για εκπαιδευτικούς σε συνεργασία με την Ε.Ψ.Υ.Π.Ε. και υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργείου Υγείας [βασιζόμενο στα επιτεύγματα των προηγούμενων Daphne (2000-2003) και Daphne II (2004-2008)]. Το δεύτερο, με συντονιστή στην Ελλάδα το «Χαμόγελο του Παιδιού» έχει έδρα τις Βρυξέλλες και αποτελείται, αυτή τη στιγμή, από 17 οργανισμούς από 13 χώρες, φιλοδοξεί να επεκταθεί σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με συμμετοχή κρατικών, μη κυβερνητικών οργανισμών και άλλων φορέων, συλλογικών ομάδων και οργανισμών που δουλεύουν στο πεδίο καταπολέμησης του bullying.

Υπό το πρίσμα αυτής της προσπάθειας, το Υπουργείο Παιδείας προχώρησε στην ίδρυση του Παρατηρητηρίου Πρόληψης της Σχολικής Βίας και του Εκφοβισμού (2012), το οποίο υποστηρίζεται για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του από την Συντονιστική Επιτροπή (Σ.Ε.), τους Συντονιστές Δράσεων και τους Υπεύθυνους των σχολικών μονάδων.

Το Παρατηρητήριο έχει ως αποστολή το σχεδιασμό και την υλοποίηση δράσεων για την πρόληψη της Σχολικής Βίας και του Εκφοβισμού, την καταγραφή, τη μελέτη και τη διοχέτευση προς διαχείριση σε πιστοποιημένους φορείς περιστατικών σχολικής βίας και εκφοβισμού.

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι η ανάπτυξη και η διάχυση καλών πρακτικών στο πλαίσιο αντιμετώπισης του φαινομένου της σχολικής βίας και του εκφοβισμού είναι υπόθεση όλων. Άλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε το απόλυτο δικαίωμα των παιδιών να βρίσκονται σε ένα σχολικό περιβάλλον το οποίο τους παρέχει ασφάλεια και προστασία.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Αρτινοπούλου, Β. (2001). *Βία στο σχολείο. Έρευνες και πολιτικές στην Ευρώπη*. Αθήνα: Μεταίχμιο.
- Ε.Ψ.Υ.Π.Ε. (2008). *Ενδοσχολική Βία και Εκφοβισμός. Αιτίες, Επιπτώσεις, Αντιμετώπιση....Απαντήσεις στα ερωτήματα των εκπαιδευτικών*. Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα ΔΑΦΝΗ II.
- Καραβόλτσου, Α. Α. (2013). *Συνοπτικό εγχειρίδιο Αντιμετώπισης Σχολικού Εκφοβισμού Εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης*. Διπλωματική εργασία για το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στην Προαγωγή και Αγωγή Υγείας, της Ιατρικής Σχολής, του Εθνικού & Καποδιστριακού Πανεπιστημίου

Σαγιά, Σ & Μαγνήσαλης, Σ. (χ.χ.). Σχολικός εκφοβισμός και παιδιά με ΔΑΦ. <http://www.autismhellas.gr> (Ανάκτηση, Ιανουάριος 2016)

ΥΠ.Π.Ε.Θ. / Ι.Ν.Υ. & Ε. ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ, (2015). *Stop bullying-Οδηγός διαχείρισης περιστατικών σχολικής βίας και εκφοβισμού*. Εκπόνηση στο πλαίσιο των Πράξεων «Ανάπτυξη και Λειτουργία Δικτύου Πρόληψης και Αντιμετώπισης των Φαινομένων Σχολικής Βίας και Εκφοβισμού». Ανάδοχος: Ίδρυμα Θ. και Δ. Τσάτσου - Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου, Αθήνα.

Wright, J. (2004). *Preventing Classroom Bullying: What Teachers Can Do*. <http://jimwrightonline.com/pdfdocs/bully/bullybooklet.pdf> (Ανάκτηση, Ιανουάριος 2016)

Οι εικόνες που περιέχονται στο άρθρο είναι τίτλοι βιβλίων που προτείνονται από τη συγγραφέα του άρθρου και αφορούν στο θέμα του σχολικού εκφοβισμού.

**Οι μικροί μαθητές, οι γονείς
και ο εθελοντισμός**

Μαρίνα Σταματοπούλου
Εκπαιδευτικός Δημοτικού Σχολείου
Δρεπάνου Αργολίδας

Όλα είναι θέμα ... παιδείας.

Στη σχολική τάξη λοιπόν , εκτός του διδακτικού μας έργου για την κατάκτηση της ανάλογης γνωστικής ύλης με βάση τα προγράμματα σπουδών στόχος μας είναι και η ανάπτυξη της κοινωνικής συνείδησης των μαθητών μας και η καλλιέργεια υπεύθυνης στάσης απέναντι στα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα. Μέσα από δράσεις μας τα παιδιά κατανοούν τη χαρά της προσφοράς και της κοινωνικής αλληλεγγύης, διεκδικούν την ελπίδα, και προετοιμάζονται κατάλληλα ώστε στο μέλλον να βελτιώσουν τη ζωή τη δική τους, αλλά και των συνανθρώπων τους.

Η συμμετοχή σε εθελοντικά προγράμματα και δράσεις, λειτουργεί ως εργαλείο διαπαιδαγώγησης και εξοικείωσης των παιδιών με την κουλτούρα του ενεργού πολίτη που ενδιαφέρεται για ότι συμβαίνει γύρω του, επιδιώκοντας συνειδητά την ενασχόληση του με τα κοινά.

Είμαστε η Β τάξη του Δημοτικού Σχολείου Δρεπάνου και είμαστε 21 μαθητές , 21 άξιοι αγωνιστές στην καθημερινή σχολική πραγματικότητα που μαζί με τη δασκάλα της τάξης δουλεύουμε όχι μόνο για να αποκτήσουμε γνώσεις αλλά με όραμα και δημιουργική διάθεση να ασχοληθούμε με τα ενδιαφέροντα μας, τις ανησυχίες μας ώστε να δημιουργήσουμε συμπεριφορές και πρότυπα ήθους που συνδέονται με τις βασικές αξίες της ζωής για γίνουμε πρωτίστως καλύτεροι και ολοκληρωμένοι άνθρωποι.

Στα πλαίσια του μαθήματος της Μελέτης Περιβάλλοντος και της ενότητας "Διατροφή" δίδεται έμφαση στο :

- Να γνωρίσουν οι μαθητές τη θρεπτική αξία των τροφών και τη σημασία τους στην διατροφή
- Να υιοθετήσουν σωστές διατροφικές συνήθειες και
- Να κατανοήσουν το ρόλο της διατροφής στην ανάπτυξη και την υγεία τους

Την περίοδο όμως αυτή έτυχε να μοιραστούν στο σχολείο μας, δωρεάν φρούτα σε μαθητές αλλά και δημότες που έχουν ανάγκη. Τους 100 τόνους ακτινιδίων, που μοιράστηκαν, δώρισε στο Δήμο μας μια ομάδα παραγωγών της Βέροιας και με απόφαση του Αντιδημάρχου κοινωνικής πολιτικής διανεμήθηκαν σε 43 σχολεία πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και συνολικά 4.400 μαθητές αλλά και σε οικογένειες, που υποφέρουν από την ανεργία και την οικονομική κρίση .

Αναλογούσε ένα τελαράκι με φρούτα σε κάθε μαθητή. ωστόσο επειδή στο σχολείο φοιτούν πολλά αδέρφια τόσο στο Δημοτικό όσο και στο κοντινό γυμνάσιο πολλοί γονείς αρκέστηκαν στο ένα τελάρο και δεν πήραν δεύτερο ή τρίτο για τα υπόλοιπα παιδιά της οικογένειας. Έτσι έμειναν στο σχολείο πολλά αδιάθετα τελάρα... μια μεγάλη ποσότητα φρούτων. Οι μέρες περνούσαν, δεν εκδηλώθηκε άλλο ενδιαφέρον και τα ακτινίδια άρχισαν να ωριμάζουν. Τότε στην Β τάξη που ασχολούμαστε με την ενότητα της διατροφής σκεφτήκαμε με τους μαθητές ότι σε τέτοιες εποχές κρίσης και ανάγκης τίποτα δεν πρέπει να πηγαίνει χαμένο. Τι θα μπορούσαν να γίνουν τόσα ακτινίδια λοιπόν; Γλυκό και μαρμελάδες! Και ύστερα να γίνουν δωρεά στο συσσίτιο του Ιερού Ναού

Ευαγγελιστρίας Ναυπλίου...

Ποιος θα μας στήριζε στο γλυκό αυτό εγχείρημα μας; Μα φυσικά οι "χρυσοχέρεις" μανούλες μας!!! Επιστρατεύσαμε λοιπόν το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου μας που με χαρά θέλησε να εμπλακεί και να βοηθήσει. Οπότε ενημερώθηκαν οι μητέρες και όσες είχαν λίγο χρόνο και διάθεση μέσα σε τρεις - τέσσερις μέρες γέμισαν την τάξη με τη χρυσοπράσινη νόστιμη μαρμελάδα ακτινίδιο μέσα σε γυάλινα αποστειρωμένα βαζάκια. Τα παιδιά με την βοήθεια των μαμάρδων τους στόλισαν τα βάζα με ύφασμα και κορδέλες και έγιναν ωραιότατα δωράκια από τους μαθητές και το σύλλογο για το συσσίτιο στο Ναύπλιο.

Πιστεύουμε πως μέσα από το σχολείο μπορούν να γίνουν πολύ σημαντικά βήματα για την ευαισθητοποίηση τόσο των παιδιών όσο και των γονιών αλλά και των ίδιων των εκπαιδευτικών, σε ζωτικά κοινωνικά θέματα όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα , η διαφορετικότητα, η ανεκτικότητα, ο ρατσισμός, η ελεύθερη δημιουργική έκφραση, τα περιβαλλοντικά προβλήματα, ο εθελοντισμός κ.α

Ο εθελοντισμός είναι ποικιλόμορφος και διαχρονικός.

Δεν είναι μόνο μια πράξη φιλανθρωπίας και αλληλεγγύης σε εκδηλώσεις έκτακτης ανάγκης αλλά παράγει και διαδίδει διαρκή αγαθά στον πολιτισμό, στο περιβάλλον και στην κοινωνική μέριμνα. Σαν υπεύθυνη εκπαιδευτικός της τάξης μου θέλω να μνηθούν τα παιδιά μου στη χαρά της προσφοράς, του εθελοντισμού και της κοινωνικής αλληλεγγύης, να τα προετοιμάσουμε έτσι ώστε να μπορούν να

βελτιώσουν τη ζωή και την καθημερινότητα τόσο των συνανθρώπων τους όσο και τη δική τους.

Ξεκινώντας από το χώρο του σχολείου τους, τη γειτονιά τους, μπορούν α δώσουν λύσεις όχι μόνο σε κοινωνικά θέματα αλλά και σε περιβαλλοντικά προβλήματα και θέματα πολιτισμού. Σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο που η ελληνική κοινωνία πλήττεται από τη φτώχεια και την ανασφάλεια καλούμαστε κυρίως εμείς οι δάσκαλοι να ενισχύσουμε τα αντανakλαστικά τους, όσο αφορά την περιφρουρήσει των κοινωνικών αγαθών. Τα κοινωνικά αγαθά είναι αυτά που συγχρόνως αποτελούν τις αξίες εκείνες που καθιστούν τον καθένα από εμάς άνθρωπο, όπως η αλληλεγγύη, η επιείκεια στον αδύνατο, η ανοχή στο διαφορετικό, η γενναιοδωρία, η ευμένεια, η καλοσύνη, η αυτενέργεια.

Μεγάλος συμπαραστάτης στο έργο μας ήταν και θα είναι πάντα οι γονείς των μαθητών μας. Άλλωστε οι αρχές και οι αξίες δημιουργούνται πρωταρχικά και δομούνται σταδιακά μέσα στον πρώτο κοινωνικό πυρήνα την οικογένεια ... το σπίτι. Η δράση του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου μας είναι πολύπλευρη και απορρέει από τους 4 βασικούς πυλώνες που έχουν θέσει και είναι: ΣΧΟΛΕΙΟ - ΠΑΙΔΙΑ - ΓΟΝΕΙΣ - ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ. Οπότε βρίσκονται κοντά στο σχολείο και ενδιαφέρονται και για τη δομή και για

το έμπυχο υλικό αλλά και για τον περιβάλλοντα χώρο. Προσφέρουν πολύτιμη αρωγή στο έργο των δασκάλων και την παροχή εποπτικών μέσων για τη διδασκαλία, ασχολούνται με την πραγματοποίηση τόσο ενημερωτικών όσο και ψυχαγωγικών εκδηλώσεων για τη σύσφιξη των σχέσεων των γονέων μεταξύ τους και όλου του σχολείου.

Ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου την Πρόεδρο του Συλλόγου Βαμβακά Βούλα και όλο το Διοικητικό Συμβούλιο, που ανταποκρίθηκε άμεσα στην ιδέα μας και σε όλες τις μητέρες που βοήθησαν κι αφιέρωσαν κόπο και χρόνο για να υλοποιήσουν τη δράση των παιδιών τους με τόση δημιουργική διάθεση.

Μέσω του εθελοντισμού και της προσφοράς αναδεικνύεται η αξία της ανθρώπινης ύπαρξης, αναγνωρίζεται ο σεβασμός της αξίας της ζωής και συνειδητοποιείται η αξία της ανθρώπινης ευτυχίας. Υπερβαίνουμε το εγώ μας αποδεχόμαστε το "εμείς" και το σύνολο. Ακόμη και το παιδί βγαίνει από την ατομικότητά του, κοινωνικοποιείται, διαμορφώνει κριτική σκέψη, ουσιαστικό προβληματισμό που το βοηθά να αποκτήσει σαφή άποψη. Κάθε πράξη κοινωνικής προσφοράς κι αλληλεγγύης είναι ουσιαστικά μια μορφή δημοκρατικής κοινωνίας.

Καθοριστικά είναι τα οφέλη του εθελοντή. Κατακτά την απόλυτη συναισθηματική πληρότητα, βιώνει ικανοποίηση και ψυχική ισορροπία. Η αλληλεγγύη "διδάσκεται"

από την οικογένεια, το σχολείο, τον κύκλο των συναναστροφών. Ας διδάξουμε λοιπόν στα παιδιά μας τον εθελοντισμό και την αλληλεγγύη που σχετίζονται με την αφύπνιση της προσφοράς και της δοτικότητάς από τον άνθρωπο στον συνάνθρωπο. Ας αφυπνίσουμε τα παιδιά μας μέσα από την ανθρώπινη παιδεία, που θα δώσει προβάδισμα στα πνευματικά ιδεώδη, ώστε να γίνουν οι ενεργοί πολίτες, ολοκληρωμένοι πολίτες και τελικά ευτυχισμένοι πολίτες

Σεπτέμβριος 2015- Φεβρουάριος 2016

Ομάδα Στόχος μαθητές

Βραχεία Παρέμβαση ανά μαθητικό τμήμα στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου

- ✓ παρέμβαση με θέμα «Αγγίζοντας τα συναισθήματα», μαθητές όλων των τάξεων
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Ούτε καλύτερος, ούτε χειρότερος, απλά διαφορετικός», μαθητές Γ, Δ και Ε τάξης
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Όταν η βία και ο εκφοβισμός χτυπούν την πόρτα του σχολείου», μαθητές όλων των τάξεων
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Όταν είμαι ο εαυτός μου μπορώ...», μαθητές Α, Β και Γ τάξης

Βραχύχρονο Πρόγραμμα ανά μαθητικό τμήμα στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου

- ✓ πρόγραμμα με θέμα «Διαδίκτυο, αυτός ο άγνωστος.... Φίλος μας», τρεις δίωρες συναντήσεις, μαθητές Ε και ΣΤ τάξης
- ✓ πρόγραμμα με θέμα «Ξέρω ποιος είμαι, ξέρω τι νοιώθω, είμαι εγώ», τρεις δίωρες συναντήσεις, μαθητές Α, Β και Γ τάξης
- ✓ πρόγραμμα με θέμα «Τα μαγικά φίλτρα στη ζωή μας», δύο δίωρες συναντήσεις, μαθητές Δ, Ε και ΣΤ τάξης
- ✓ πρόγραμμα με θέμα «Κάπνισμα; Όχι εμείς!», δύο δίωρες συναντήσεις, μαθητές Δ, Ε και ΣΤ τάξης
- ✓ πρόγραμμα με θέμα «Επικοινωνώντας και κατανοώντας τους άλλους», δύο δίωρες συναντήσεις, μαθητές Α, Β, Γ και Δ τάξης

Βραχεία Παρέμβαση ανά μαθητικό τμήμα στο χώρο του Γυμνασίου

- ✓ παρέμβαση με θέμα «Όταν η βία και ο εκφοβισμός χτυπούν την πόρτα του σχολείου», μαθητές όλων των τάξεων
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Οι εξαρτήσεις στη ζωή μας», μαθητές όλων των τάξεων
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Διαδίκτυο, αυτός ο άγνωστος φίλος μας», μαθητές όλων των τάξεων

Βραχεία Παρέμβαση ανά μαθητικό τμήμα στο χώρο του Λυκείου

- ✓ παρέμβαση με θέμα «Όταν η βία και ο εκφοβισμός χτυπούν την πόρτα του σχολείου», μαθητές όλων των τάξεων
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Οι εξαρτήσεις στη ζωή μας», μαθητές όλων των τάξεων

Βραχείες Παρεμβάσεις σε μαθητές Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης σε συνεργασία με την Δημόσια Βιβλιοθήκη Ναυπλίου «Ο Παλαμήδης»

Για την σχολική χρονιά 2015-2016 πραγματοποιείται το πρόγραμμα «Ας γίνουμε ομάδα.... ας συνεργαστούμε», μιας δίωρης συνάντησης, στο χώρο της Βιβλιοθήκης, με ένα μαθητικό τμήμα την εβδομάδα.

Ομάδα στόχος νέοι ενήλικες

Βραχεία Παρέμβαση

Βραχεία παρέμβαση με θέμα «Ενισχύοντας την αυτοεκτίμηση μας», για τους σπουδαστές του ΙΕΚ Αργολίδας, Τμήμα Βρεφονηπιοκόμων

Ομάδα στόχος Εκπαιδευτικοί

Εκπαιδευτικό Σεμινάριο

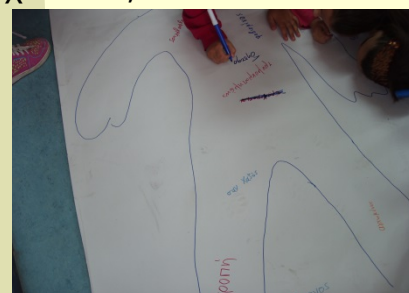
- ✓ Για Εκπαιδευτικούς Δημοτικών Σχολείων στο Υλικό «Κάπνισμα; Όχι εμείς!», των Κέντρων Πρόληψης: Δίκτυο Άλφα, Έκφραση, Ελπίδα, Όραμα, Πυξίδα, Σείριος και των ΕΚΤΕΠΝ, ΕΠΙΨΥ, ΟΚΑΝΑ, Θεαγένειο Αντικαρκινικό Νοσοκομείο και 4^η Υγειονομική Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας.
- ✓ Για Εκπαιδευτικούς Δημοτικών Σχολείων στο Υλικό «Δεξιότητες για παιδιά Δημοτικού», του ΚΕ.Θ.Ε.Α.
- ✓ Για Εκπαιδευτικούς Δημοτικών Σχολείων στο υλικό «Γυμνάσιο Ερχόμαστε!», των Κέντρων Πρόληψης Δήμου Ζωγράφου και Σταθμός
- ✓ Για τους Εκπαιδευτικούς Νηπιαγωγείων στο Υλικό «Ο Πυξιδούλης και η Πυξιδούλα στο Νηπιαγωγείο», του Κέντρου Πρόληψης Πυξίδα

Βιωματικό Σεμινάριο

- ο Για Εκπαιδευτικούς Δημοτικών Σχολείων με θέμα «Προσπαθώντας για ένα σχολείο χωρίς επιθετικότητα»
- ο Για Εκπαιδευτικούς Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με θέμα «Όταν η βία και ο εκφοβισμός χτυπούν την πόρτα του σχολείου- Ο ρόλος του Εκπαιδευτικού»

Εποπτεία- Συστηματική Επιστημονική Στήριξη

- ✓ Συστηματική εβδομαδιαία εποπτεία σε Εκπαιδευτικούς, που εφαρμόζουν Πρόγραμμα Αγωγής Ψυχικής Υγείας στο χώρο του Σχολείου,
Νηπιαγωγεία 15, σε 23 Νηπιακά Τμήματα
Δημοτικά Σχολεία 15, σε 40 Μαθητικά Τμήματα

Ομάδα στόχος Γονείς

Βραχεία παρέμβαση

- ✓ παρέμβαση με θέμα «Ενισχύοντας την αυτοεκτίμηση στα παιδιά μας»
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Επικοινωνώντας με τον έφηβό μας»
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Διαδίκτυο, ένας άγνωστος κόσμος»
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Όταν τα όρια και οι κανόνες γίνονται σύμμαχοι»
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Εξαρτητικές συμπεριφορές στην εφηβεία»
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Όταν η βία και ο εκφοβισμός χτυπούν την πόρτα του σχολείου»
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Διαπροσωπικές σχέσεις στην εφηβεία»
- ✓ παρέμβαση με θέμα «Γονιός, ένα 'επάγγελμα' χωρίς προϋπηρεσία»

Βιωματικό Εργαστήρι 6 συναντήσεων

- ✓ Βιωματικό Εργαστήρι με γονείς παιδιών που φοιτούν σε Δημοτικά Σχολεία
- ✓ Βιωματικό Εργαστήρι γονέων με παιδιά στην εφηβεία

Ομάδα Γονέων 12 Εβδομαδιαίων συναντήσεων

- ✓ Ομάδα με γονείς Παιδιών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση
- ✓ Ομάδα με γονείς Παιδιών στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Ομάδα Στόχος Ένοπλες Δυνάμεις

Βραχεία παρέμβαση

Βραχεία Παρέμβαση με θέμα «Οι εξαρτήσεις στη Ζωή μας»

Ομάδα Στόχος ευρεία κοινότητα

Διοργάνωση Ημερίδας

Ημερίδα με θέμα «Παιδική Κακοποίηση: Από την πρόληψη στην Αντιμετώπιση»

Συμμετοχή σε Ημερίδα

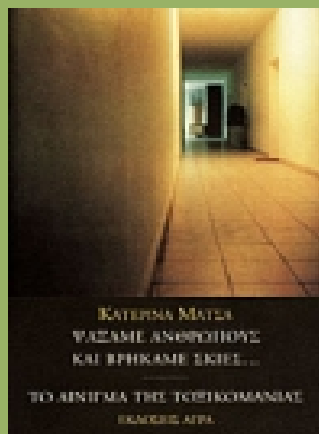
- ✓ Ημερίδες με θέμα «Ενδοσχολική Βία και Εκφοβισμός – ο Ρόλος του σχολείου» και ακολούθησε βιωματικό εργαστήριο για τους συμμετέχοντες εκπαιδευτικούς

Διοργάνωση: από τους υπευθύνους του Παρατηρητήριου για το Σχολικό Εκφοβισμό σε Ναύπλιο, Άργος και Ερμιονίδα

Συμμετοχή σε εκδήλωση

- ✓ Συμμετοχή σε Εθελοντική Αιμοδοσία που διοργάνωσε ο Σύλλογος Εθελοντών Αιμοδοτών «Δεσμοί Αίματος»

**Ψάξαμε ανθρώπους
και βρήκαμε σκιές**
**Το αίνιγμα της
τοξικομανίας**

Κατερίνα Μάτσα
Εκδόσεις Άγρα

Με ποιό τρόπο ασκείται η καταλυτική επίδραση του κοινωνικού πάνω στο υποκείμενο της τοξικομανιακής εμπειρίας ; Πώς και πόσο δραματικά αποτυπώνονται τα χνάρια της Ιστορίας πάνω στη σπαραγμένη από αντιφάσεις ψυχική πραγματικότητα των τοξικομανών ; Μέσα από ποιές διαμεσοποιήσεις η Ιστορία του σύγχρονου ανθρώπου και του πολιτισμού του εκφράζεται στην προσωπική, δραματική ιστορία του τοξικομανούς, ναρκοθετώντας χωρίς έλεος όλο το οικοδόμημα της σύγχρονης προόδου ; Ό,τι αποκαλούμε πρόοδο, έλεγε ο Walter Benjamin είναι εκείνη η τρομερή θύελλα που ωθεί ασταμάτητα προς το μέλλον, την ίδια στιγμή που τα ερείπια συσσωρεύονται μέχρι τον ουρανό. Ανάμεσα σ' αυτά τα ερείπια βρίσκονται και οι τοξικομανείς, άνθρωποι-σκιές, παρουσίες-απουσίες, ζωντανοί-νεκροί.

Αυτοεξόριστοι από τον εαυτό τους και την ιστορία αντιπροσωπεύουν την ήττα, τη χρεοκοπία του κοινωνικού υποκειμένου μέσα σε όρους ιστορικής παρακμής. Γιατί, όμως, πήραν αυτό το δρόμο ; Ήταν μόνο οι περιστάσεις, τα γεγονότα, τραυματικής και άλλης φύσης, που τους ώθησαν ή υπήρχε και κάτι άλλο ;

Πού θα πρέπει να αναζητήσει κανείς τη λύση του αινίγματος της τοξικομανίας ; Στην εποχή μας, τα ναρκωτικά, όλες δηλαδή οι ψυχότροπες ουσίες που μπορούν να γίνουν αντικείμενο τοξικομανιακής χρήσης, έρχονται να καλύψουν θεμελιακά ελλείμματα στον ψυχισμό του ανθρώπου. Παίρνουν τη θέση μιας αινιγματικής απουσίας, της απουσίας του Άλλου, της αδύνατης επικοινωνίας.

Στο βιβλίο επιχειρείται να δοθεί μια απάντηση σε όλα αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα που αφορούν την τοξικομανία και έχουν συνέπειες στη ζωή χιλιάδων ανθρώπων.

**Η Πρόκληση
να είμαστε Γονείς**

Rudolf Dreikurs
Ψυχίατρος -
Ψυχοπαιδαγωγός
Εκδόσεις Θυμάρη

Με περισσότερα από τριάντα χρόνια αφιερωμένα στην αγωγή του παιδιού, ο δρ. Ρούντολφ Ντράικορς έχει μια βαθιά κατανόηση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν σήμερα οι γονείς. Με το βιβλίο του αυτό εφοδιάζει όχι μόνο με πρακτικές συμβουλές αντιμετώπισης καθημερινών καταστάσεων, αλλά και με μια γενικότερη μέθοδο δημοκρατικής αγωγής. Ερευνά τις αιτίες που κρύβονται πίσω από «αρνητικές» συμπεριφορές των παιδιών, και πως δημιουργούνται τα διάφορα «συμπτώματα» απειθαρχίας, ανταγωνισμού ή παραίτησης, που παρουσιάζουν πολλά παιδιά. Μας διευκολύνει, ακόμη, να ανακαλύπτουμε το σκοπό που επιδιώκει, κάθε φορά, το παιδί, με την Α ή Β συμπεριφορά του. Και όχι να αναλύουμε τα αίτια - αυτό, λέει, είναι δουλειά των ψυχολόγων. Υποστηρίζει πως «ΔΕΝ υπάρχουν κακά παιδιά» - υπάρχουν μόνο αποθαρρυνμένα και δυστυχημένα παιδιά, που οδηγήθηκαν στο περιθώριο γιατί δεν είχαν την τύχη να δεχτούν εκείνη την ανατροφή που θα τους άνοιγε τα φτερά για να ολοκληρωθούν μέσα στην ανθρώπινη κοινωνία. Δεν υπάρχει, όμως, και γονιός που ΔΕΝ θα κάνει λάθη στην αγωγή των παιδιών του. Απαλλαγείτε, λοιπόν, από τις ενδεχόμενες ενοχές σας, και ηρεμήστε». Πρόκειται για ένα καθαρά επιστημονικό βιβλίο που γράφτηκε με όσο γίνεται πιο απλή γλώσσα, για να γίνει καθημερινό βοήθημα στα χέρια των γονιών (και δασκάλων) που εκπαιδεύουν παιδιά στο σημερινό, γεμάτο αβεβαιότητα κόσμο, που βιώνει τη μετάβαση από την κοινωνία της πατριαρχίας στην κοινωνία της ισοτιμίας.

«Είναι όλοι τους καλά»

Ο Ντε Νίρο είναι ένας πατέρας 4 παιδιών που έχασε πρόσφατα τη γυναίκα του. Σε μια απόφαση να έρθει πιο κοντά στα παιδιά του αποφασίζει να τους επισκεφτεί χωρίς αυτοί να το ξέρουν. Το κάθε παιδί έχει και από ένα μυστικό το οποίο κρύβει από τον πατέρα του για να μην τον απογοητεύσει αφού στην τηλεφωνική τους συνομιλία απλά *everybody is fine*.

Μια οικογενειακή ιστορία άκρως ρεαλιστική που ο καθένας αναγνωρίζει στην οθόνη ένα κομμάτι του εαυτού του.

Αγγίζοντας ευαίσθητες οικογενειακές χορδές η ταινία αποτελεί μια μικρογραφία της σύγχρονης κοινωνίας με τους γρήγορους ρυθμούς και τα παιδιά να προσπαθήσουν να ικανοποιήσουν τους γονείς τους που έχουν υψηλό στάνταρ γι' αυτά.

Η ταινία σχολιάζει τη δυσκολία επικοινωνίας των μεγαλύτερων με τη νέα γενιά καθώς και το βάρος που εμείς οι μεγάλοι δίνουμε στα παιδιά μας περιμένοντας από αυτά τα πάντα.

«...ότι και να κάνεις στη ζωή σου, οτιδήποτε και αν κατορθώσεις, δεν πρέπει να θεωρείται αποτυχία, αν δεν συμβαδίζει με τις προσδοκίες των γονιών σου»

Το ουζερί του Τσιτσάνη

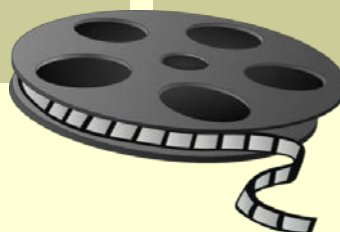
Στην υπό γερμανική κατοχή πόλη, ο Γιώργος και η Εστρέα είναι ερωτευμένοι. Όμως ο Έρωτας ανάμεσα σε ένα Χριστιανό και μια Εβραία είναι απαγορευμένος.

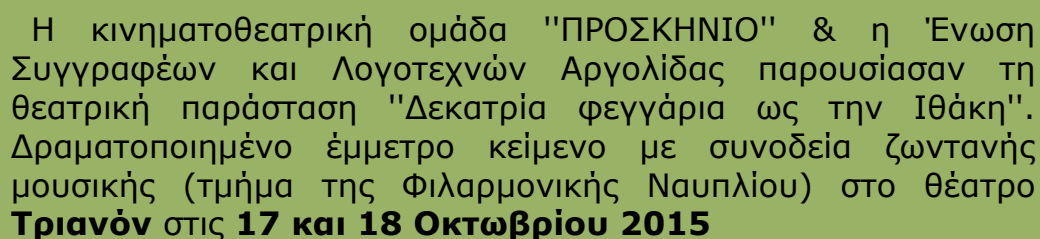
Η περιπετειώδης ιστορία αγάπης παγιδευμένη ανάμεσα σε ένα απάνθρωπο ολοκληρωτικό καθεστώς και τον παραλογισμό των φυλετικών διακρίσεων, βρίσκει καταφύγιο στο ιστορικό ουζερί Τσιτσάνης. Εκεί ο μεγάλος έλληνας συνθέτης διανύει τα πιο δημιουργικά του χρόνια και συνθέτει τα πιο γνωστά του τραγούδια, όπως τη συννεφιασμένη Κυριακή.

Αυτή η ιστορία, παρόλη τη χρονική της τοποθέτηση, εμβαθύνει σε σύγχρονα γεγονότα, όπως ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, ο νεοναζισμός που ελλοχεύουν απειλητικά τις κοινωνίες.

«...σαν άνθρωπος πιστεύω ότι από τη στιγμή που γεννιόμαστε μέχρι την τελευταία μας ώρα πάνω στη γη, έχουμε ένα και μόνο καθήκον: να παίρνουμε θέση απέναντι στα γεγονότα. Να συνειδητοποιήσουμε ότι αν δεν είμαστε μέρος της λύσης, είμαστε μέρος του προβλήματος»

Μανούσος Μανουσάκης

Κείμενα- Διασκευή- Σκηνοθεσία:
Κωνσταντίνος Σπηλιώτης

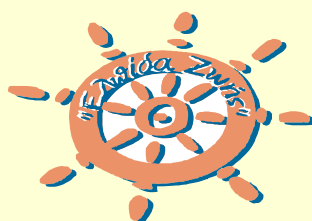
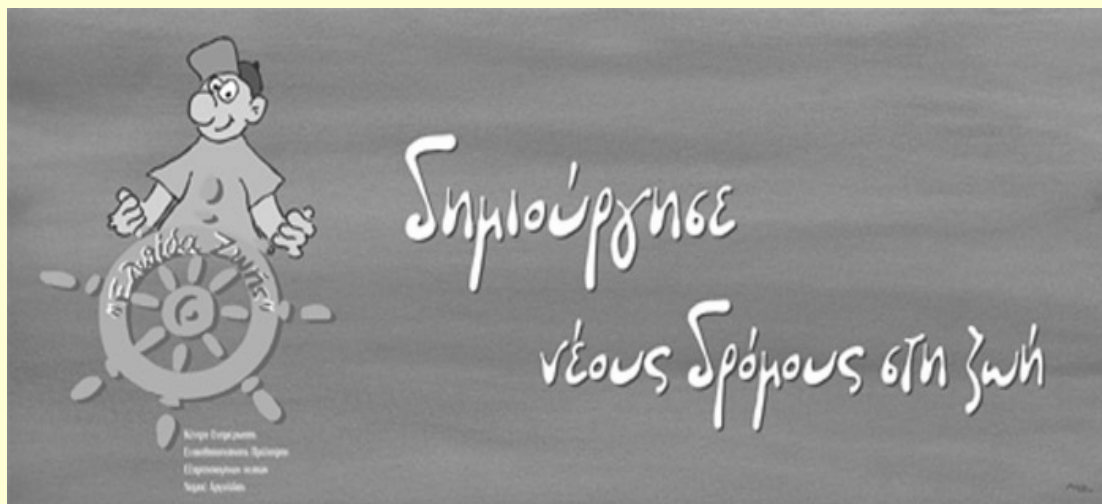
Τα κέρδη της παραγωγής θα δοθούν στον ελληνικό Εταίρο τής Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και συγκεκριμένα στο Δίκτυο Επιτροπείας Ασυνόδευτων Ανηλίκων στην Ελλάδα

Το 2^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Πελοποννήσου που πραγματοποιήθηκε από τις 20 έως 31 Ιανουαρίου διοργανώθηκε από το Κέντρο Δημιουργικού Ντοκιμαντέρ Καλαμάτας, υπό την αιγίδα των Δήμων Άργους Μυκηνών, Ήλιδος και Ευρώτα και την υποστήριξη της Περιφέρειας Πελοποννήσου, του Δήμου Καλαμάτας, της Νορβηγικής Πρεσβείας, του Ινστιτούτου Γκαίτε και άλλων φορέων.

Το Φεστιβάλ, που περιλάμβανε ένα πανόραμα εβδομήντα ελληνικών και ξένων κινηματογραφικών παραγωγών της τελευταίας πενταετίας, παράλληλες εκδηλώσεις και σεμινάρια, πραγματοποιήθηκε σε τέσσερις πόλεις της Πελοποννήσου, την Καλαμάτα, την Αμαλιάδα, το **Άργος** και τη Σκάλα. Όλες οι προβολές και οι εκδηλώσεις του Φεστιβάλ ήταν ελεύθερες για το κοινό, ενώ συμπεριλαμβανόταν συγκεκριμένη θεματική ενότητα με τίτλο «Εκπαιδευτική Ζώνη» που απευθυνόταν στους μικρούς σινεφίλ..

Το φετινό φεστιβάλ, του οποίου η καλλιτεχνική διεύθυνση ανήκε στην Τζίνα Πετροπούλου και τη σκηνοθέτιδα Κλεώνη Φλέσσα, ήταν ένα σπουδαίο γεγονός στα πολιτιστικά δρώμενα της Πελοποννήσου, ενώ **φιλοδοξία των διοργανωτών είναι να καθιερωθεί ένας νέος θεσμός.**

ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΤΩΝ ΕΞΑΡΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ
ΤΗΣ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΠΕ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ «Ελπίδα Ζωής»
σε συνεργασία με τον ΟΚΑΝΑ